

едно съжденіе, като слѣдствіе, извожда ся отъ друго, като отъ основаніе. Такыя сѫ всички рѣшенія на геометрически задатци, кога-то при тѣхъ ся присъединять и доказателства.

§. 76.

На условны съжденія рѣшеніе-то става или като сѧ утврди изводъ-шъ на слѣдствіе-то изъ основаніе-то, или като сѧ отрѣче основаніе-то, изъ кое-то неможе да сѧ изведе слѣдствіе. По това условни-ти изводи бывать утврдителни и отрицателни.

Изясненіе: Основаніе-то тогава само остана основание, когато изъ него истичя слѣдствіе; ако ли слѣдствіе-то не истичя изъ предположено-то основаніе, то това е явенъ знакъ, че това, что-то пріимаме за основаніе, не е основаніе. Оттука отъ само себе, иде че, кога утврдимъ основаніе-то трѣбува да утврдимъ и слѣдствіе-то, и, отъ другж странж, кога уничтожимъ слѣдствіе-то, не може да не уничтожимъ и основаніе-то.

Въ това ся заключава причина-та на това, гдѣ-то отъ дѣйствителност-тѣ на основаніе-то можемъ да заключиме за дѣйствителност-тѣ на слѣдствіе-то, и отъ недѣйствителност-тѣ на основаніе-то като напр. въ слѣдующій случай; „ако свѣщъ гори въ стаѣ-тѣ, то въ неѣ е видѣло, свѣщъ гори; слѣдователно има въ стаѣ-тѣ видѣлини“; или „нѣма видѣлини въ стаѣ-тѣ; слѣд. свѣщъ въ неѣ не гори“. А колко-то за въпроса, зачто въ тия изводы неможе да ся работи обратно, това зависи отъ свойство-то на слѣдствіе-то, кое-то може да има различни основанія, и по това може да истичя ту изъ едно, ту изъ друго, напр. свѣтлина-та въ стаѣ-тѣ може да излиза и отъ свѣщъ и отъ слѣнечни луци. слѣд. ако нѣма